

Cattleya perrinii Lindl. 1838

Synoniem:

- Bletia perrinii
- Lealia perrinii (Lindl.) Bateman

Vindplaats

Brazilië. Het Orgelgebergte nabij de plaats Novo Friburgo gelegen in de staat Rio de Janeiro, ook in de wouden nabij de plaats Carmo in het Zuid-Oosten van de staat Minas Gerais, waar zich ook de vindplaatsen bevinden van *Laelia crispa*.

Deze epifitische soort wordt gevonden tussen de 700 en 900 meter boven de zeespiegel op alleenstaande bomen in weide gebieden en brede dalen, doch ook lithofytisch op graniet rotsen. In beide gevallen niet de gehele dag aan de volle zon blootgesteld.

Beschrijving

De bulben staan dicht op elkaar en zijn als het ware gesteeld, d.w.z. dat het onderste gedeelte van de bulben over een lengte van 4 à 5 cm slechts 4 - 7 mm diameter heeft, om daarna breder uit te groeien tot een dikte van 2 – 3 cm. De pseudobulben zijn zijdelings een weinig samengedrukt, de kleur is diep-groen, en dat geldt ook voor het enkele blad.

De bulben bereiken een lengte van 15 -25 cm. Het donkergroene blad bereikt een lengte van 20 - 35 cm en een breedte van 3 - 6 cm. De onderzijde van het blad is doorgaans iets bleker en heeft langs de randen een tekening van donkerbruine tot purper-kleurige vlekjes.

De bloemstengel blijft aanmerkelijk kleiner dan het blad n.l. 8 tot 12 cm en komt nauwelijks boven de dikke en stugge spatha uit. Daarna begint het bloemsteeltje, dat samen met het vruchtbeginsel 5 tot 7 cm lang wordt. Meestal staat er slechts één bloem op de bloemstengel en een enkele maal twee. De bloem staat altijd fraai geopend. De nominale vorm is zacht-rose met een lila zweem. De diameter van de bloemen is 12 - 15 cm. Het uiteinde van de middenlob van de lip diep purper gekleurd. Per standplaats kan de kleur variëren tot grijsblauw.

De helder witte stempelzuil heeft voor deze soort een duidelijk en opvallend kenmerk, de basis is zeer smal en loopt naar voren toe breder uit en vanaf de zijkant gezien staat deze altijd in een opvallende S-vorm.

Variabiliteit

Enkele, taxonomisch onbelangrijke, maar voor de kweker interessante variëteiten zijn:

var. *nivea* : Witte vorm met zachtroze lobben van de lip en een heldergele keel.

var. *alba* : Zuiver witte bloemen zonder enige tekening

var. *irrorata* : Helder purperen bloem met een bijna witte lip, zacht purperen put van de lip en een heldergele keel.

Verwisseling mogelijkheden

Niet bekend

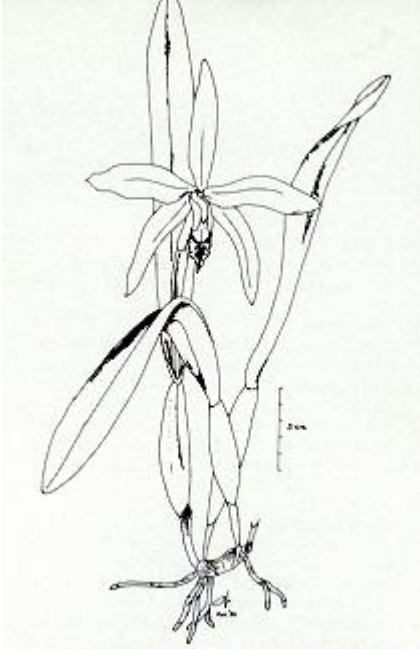
Cultuur

De *Laelia*'s uit deze sectie verlangen gematigde temperaturen, een goede hoge luchtvochtigheid, regelmatig water en de normale bemesting gedurende de zomerse groeitijd.

Ze verlangen veel licht gedurende het gehele jaar, alleen in de hoogzomer tegen al te felle zonneshijns licht schermen. Wanneer de plant is uitgebloeid, verlangt deze een gedegen rustperiode van 6 tot 8 weken met niet te hoge temperaturen, de nachttemperatuur mag in die tijd gerust tot 8°C. dalen, als we maar zorgen dat de potkluit droog is. Wanneer de dagen in de late

winter gaan lengen, en de omgeving is aan de droge kant, dan moeten we alleen de nevelspuit hanteren, totdat de nieuwe wortels en de nieuwe scheut zich gaat vertonen.
Als pot materiaal gebruiken we het normale mengsel dat voor epifyten het beste is, dus zeer luchtig en snel droog, zodat de wortels zich goed kunnen ontwikkelen.
Vensterbank cultuur is bij voldoende hoge luchtvochtigheid en een koele overwinter plaats mogelijk.

Bloeitijd

De bloeitijd valt in het late najaar. Bloemen tot 3 weken houdbaar. Niet geschikt als snijbloem.

Wetenswaardigheden

De Amerikanen noemen deze soort de "lipstick-lady", omdat het diepgekleurde uiteinde van de midden lob van de lip zich zo scherp aftekent ten opzichte van de rest van de bloem. De planten uit de sectie van de *Cattleyoïdes* vertonen een sterke gelijkenis met die van de *Cattleya*'s uit de *labiata*-groep, en dat geldt ook voor deze soort.

De eerste beschrijving van deze soort is van Dr. Lindley in het Botanical Register 2 in 1838, als *Cattleya perrinii* aan de hand van een plant die Mr. Harrison in Liverpool al jaren eerder uit Rio de Janeiro geïmporteerd had. De uiteindelijk geldige beschrijving is eveneens van Lindley en ook weer in het Botanical Register No 62 in 1842.

Chromosomen aantal: $2n = 40$

De soortnaam *perrinii* is naar Mr. Perrin, hoofd tuinman bij Mr. Harrison in Liverpool.

Hybriden

L. perrinii is bij lange na niet zo vaak bij kruisingen gebruikt als op grond van het uiterlijk van de soort verwacht mag worden. Hoewel zij in het begin van het kruisingswerk nog een gezochte ouder was, later bleef zij vrijwel ongebruikt. Er bestaan 5 primaire hybriden met andere *Lealia* soorten, 16 met *Cattleya* soorten en meerdere met *Cattleya* hybriden en *Lealiocattleya*'s.

Bron:

Orchiteek N.O.V. / Orchideenkartei D.O.G.

Bijlage van Orchideeën april 1987 / Die Orchidee 30(1), Feb. 1979

Tekst: L.J.M. Janssen

Foto : K. Senghas

Tekening : L. Bockemühl